

der fra hans Side er yttret; jeg ser ikke, at der er nogen Grund til at forandre denne Bestemmelse i Loven, som er optagen ganske ordret efter den bestaaende Lov af 1861. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 3 angaar, har jeg ikke Noget derimod at erindre. Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 4, tror jeg heller ikke, at der kan være nogen overveiende Betænkelse ved at gaa ind paa det, forudsat at Thingets Flertal vil det. Det er jo en lille Forøgelse i Forpligtelserne, men dog vel ikke større end, at den uden stor Vanskelighed vil kunne opfyldes. — Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 5 af de samme ærede Medlemmer, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger derom i Forbindelse med, hvad jeg vil sige angaaende Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 19 a. og b. Det er nemlig det eneste Sted, foruden det førstnævnte i § 1, hvor der er Meningsforskiel indenfor Udvalget, hvor der i Udvalget er et Flertal og et Mindretal. Flertallets Forslag gaar som bekendt ud paa, at den lille forte § 11, som siger: „Brugen af Stenolielamper forbydes i Stalde, Loer og Lader samt paa Foderlofter,“ skal gaa helt ud. Mindretallet i Udvalget foreslaar derimod, at den skal fuldstændiggjøres derved, at Reglen, som er givet om Petroleum eller Stenolie, ogsaa skal gjælde om Fotogen, Gasolin og lignende let antændelige Stoffer, og dertil er der saa, naar man tænker sig Paragrafen — det antager jeg er den Rækkegang, der har forehavet de to ærede Forslagsstillere — ændret paa den Maade, som er foreslaet af Mindretallet i Udvalget, af disse to Forslagsstillere stillet det Forslag, at der yderligere skal tilføies „eller overhovedet i Rum, i hvilke letfængelige Gjenstande ere ophobede“. Jeg skal anbefale Thinget at vedtage det under Nr. 19 b. af tre ærede Medlemmer af Udvalget stillede Forslag. Jeg kan ikke have Noget at erindre imod og finder det rigtigt, at den Regel, som Lovforslaget foreslaar med Hensyn til Stenolie, ogsaa skal anvendes paa de andre nævnte Vædsker, der jo i Henseende til Brandfarlighed ganske maa stilles i Klasse med Stenolie. Derimod har jeg ikke kunnet overbevise mig om, at der vil være saa stor Ulempe forbunden med Forskriften, at man af den Grund skal opgave den. Jeg tror ikke, det kan benegtes, at Stenolielamper i Farlighed staa langt over, hvad der ellers bruges, og navnlig kan jeg, ligesom den ærede Ordfører, paa ingen Maade gaa ind paa den Betragtning, at det skal være lige saa farligt, at Folk trække Landen af et Lys og sommeitider kaste den paa Gulvet, uden at den er ganske udslukket. Den Fare og Sandsynlighed for Ildbrand, som skal være foranlediget derved, er efter min Mening for Intet at regne, sammenlignet med den Sandsynlighed, ja man kan næsten sige Visshed for Ildbrand, som er tilstede, naar en brændende Petroleumslampe

falder paa Gulvet og gaar i Stykker og Petroleummen slyder ud. Dertil kommer, som det ogsaa blev bemærket af den ærede Ordfører, at de Apparater, der gaa som Petroleumslamper, mange Gange ere saa overordentlig usuldfomne og uhensigtsmæssige, at de allerede uden nogen særlig Uforsigtighed kunne siges at være meget farlige. Der bliver saa kun tilbage som det Sætte, jeg kunde tænke mig, egentlig kan ansøres imod den omtalte Paragraf, at det ganske vist er maaste nogen Udgift, der paaføres Befolkningen. Det kan maaste regnes, at Petroleum er det Billigste, og at det vil være forbundet med nogen Udgift for Folk, hvis de skulle bruge andre Artikler, navnlig hvis de skulle bruge Stearinlys, hvad der i sig selv vel maa siges at være det Hensigtsmæssigste og Fornuftigste. Men det forekommer mig dog, at det Spørgsmaal om Befolkningen, som kan ligge i denne Paragraf, er saa overordentlig ubetydeligt, at jeg ikke kan forestille mig, at det kan have nogen Vigtighed for Befolkningen. Det forekommer mig at være saa underordnet, at det Hensyn aldrig kan være afgørende. Naturligvis kan man sige om denne Bestemmelse, som man kan sige om enhver Politibestemmelse, at det er en Ting, man skal iagttage og passe paa foruden det meget Andet, der i Forveien kan være foreskrevet. Men naar man vil anvende denne Betragtning, vil man overhovedet komme til at vende sig mod enhver saadan Politiforskrift, som sigter til at forebygge Ildbrandsfare eller anden Fare. Hvad denne Bestemmelse angaar, antager jeg, at den vil komme til at høre til den Slags Lovbud, som temmelig hurtigt blive bekendte; det kunde jo paalægges Brandsynet at gjøre Folk opmærksomme derpaa i den første Tid, indtil de blive tilstrækkelig bekendte dermed. For mig staar det saaledes, at naar Folk vide, at de skulle iagttage dette ikke at bruge Petroleumslamper eller lignende Lamper paa disse Steder, er det en meget ringe Ting at rette sig derefter. Derimod tror jeg ikke at kunne tiltræde det Vædringsforslag, som er stillet af de to ærede Medlemmer under Nr. 5, hvorved man vil gjøre Regelen almindelig, saaledes at den ikke blot skal gjælde om Stalde, Loer, Lader og Foderlofter, men at der skal tilføies „eller overhovedet i Rum, i hvilke letfængelige Gjenstande ere ophobede“, navnlig fordi jeg tror, at en Bestemmelse af den Art har ikke Noget at betyde, naar Regelen først maa stilles saa ubestemt, at der bliver Plads for et Skjøn. Enhver veed, hvad det vil sige, at der ikke maa bruges Stenolielamper i Stalde, Loer, Lader og paa Foderlofter; Ingen kan være i Tvivl om, hvad det betyder. Men derimod kan det altid være tvivlsomt, hvad det vil sige: „letfængelige Gjenstande“, og at letfængelige Gjenstande ere „ophobede“. Det er efter Forslaget naturligvis ikke nok, at der findes letfængelige Gjenstande i et Rum, men de skulle